

[Lønger]

relt omhandler arveafgifter for alle papirløse. Vi har fået to betænkninger, én, der handler generelt om arveafgifter, og én, der handler specifikt om arveafgifter for bøsser og lesbiske. Det har heller ikke vakt nogen interesse. Derfor synes jeg, at den forargelse, der kommer nu, er såre ilde anbragt.

Bedre bliver det ikke af, at regeringspartierne i deres oppositionsbidrag i betænkningen bebrejder os, at der sker en forskelsbehandling af på den ene side bøsser og lesbiske og på den anden side søskende af samme køn, der bor sammen, for det er jo netop en af de ændringer, som vi har taget med som følge af ministerens egen kritik ved første behandling. Det havde været mere rimeligt, om man havde givet et bud på, hvad det er, man vil foreslå, fremfor bare at være på tværs, og man kan ikke med rimelighed bebrejde os, at vi tager højde for og imødekommer en ministers kritik af et forslag. Der er tværtimod grund til at understrege, at situationen for samboende søskende forbedres markant med det lovforslag, der foreligger her. Det har ikke været så meget inde i debatten, men det vil jeg gerne trække frem.

Kravet om fælles bopæl nedsættes fra hele 10 år til kun 2 år, og hvad der nok har endnu større betydning målt i antallet af tilfælde, er, at reglerne for samboende søskende ændres, sådan at de fortsat kan bevare deres arvemæssigt gunstige stilling, selv om den ene kommer på plejehjem. Det er noget, der for mange har skabt meget ulykkelige situationer. Hermed løser vi problemerne for nogle mennesker, der f.eks. har drevet deres barndomsgård i fællesskab, som måske har boet sammen på den i 50, 60 eller 70 år, og som med de nuværende regler må se deres arvemæssigt gunstige stilling ryge sig en tur, hvis den ene må opholde sig på plejehjem det sidste halve år, før han eller hun dør. Det er faktisk et stort problem, der løses på denne måde, og det synes jeg ikke de borgerlige har tilstrækkelig meget blik for, selv om det var noget, de burde have blik for. Men jeg forstår, at man har stirret sig blind på noget helt andet.

Selv om der kan peges på situationer, hvor man kan undre sig lidt over den forskellige behandling, synes jeg, det vigtigste er, at dette lovforslag løser flere problemer, end det skaber, og der er ingen – ingen – der bliver ringere stillet, end de var før lovens vedtagel-

se. De borgerlige kunne jo have forsøgt at bruge deres pludselige interesse og emsighed til at give os bare ét eksempel på en situation, hvor der er nogle, som bliver ringere stillet, end de var i forvejen. Den situation findes ikke. Og det er i virkeligheden yderst sjældent, at vi står i en situation i folketinget, hvor vi vedtager en lov, som mange har gavn af, mens der ikke kan findes bare ét eneste eksempel på, at der er nogen, der mister noget på det. Det er utrolig sjældent, vi gør det. Det burde man påskønne og kippe med flaget for. I stedet skal vi så høre på argumenter som f.eks., at to samboende af forskelligt køn nu bliver dårligere behandlet end to samboende af samme køn. Det er også det, der er meningen, det er det, forslaget går ud på. For VS' skyld kunne vi såmænd godt have taget samboende af forskelligt køn, typisk papirløse ægteskaber, med, men flertallet bag dette forslag er kun enige om, at det skal gælde for samboende af samme køn, fordi det er velkendt, at det radikale venstre mener, at samboende af forskelligt køn kan gifte sig, og det er et synspunkt, som vi må respektere at det radikale venstre har. Det er et synspunkt, som vi respekterer, og det er et synspunkt, som selvfølgelig også er afgørende for, hvilken udformning dette forslag får. Sådan er situationen. Derfor ender vi, hvor vi ender nu, og i VS er vi meget tilfredse med at være kommet dette stykke vej.

For at afsløre hulheden i den borgerlige modstand vil jeg sige, at de vil altså godt bebrejde os forskelsbehandlingen mellem personer af samme køn sammenlignet med personer af forskelligt køn, men vil de samme borgerlige også være med til at give papirløse forhold mellem mennesker af forskelligt køn den samme arvemæssigt gunstige stilling, som hr. Stetter påstår? Vel vil de ej! Det er jo det, der er sagen. Det kan de kristelige nemlig ikke holde til. Det ville være et indgreb, der ville betyde lige så meget som de traditionelle kristelige mærkesager, der kom i begyndelsen af 1970'erne, og som var hele grundlaget for, at kristeligt folkeparti overhovedet opstod, så det kan de kristelige overhovedet ikke holde til.

Derfor tror jeg, at hr. Stetteres udtalelser er af den karakter, som typisk har gavn af, at pressen sjældent husker mere end nogle få måneder, hvad det var, de skrev, og til oktober vil alle have glemt det her.